

som ledede dette store Arbejde, fordi Riis-Hansen længe efter dette kom ind i Banken og droges ind i dens Affærer, fordi Riis, hvis Embedsvirksomhed og Virksomhed i Den overordentlige Kommission Landet skylder ham Tak for, ved Dom er blevet kendt skyldig i at have forset sig overfor visse Bestemmelser i Aktieloven? At Hage sammen med Landstingets Formand har foretaget en enkelt Spekulation, ja, det kan medføre, at han ikke kan staa mere i det politiske Liv, men det kan ikke medføre Berettigelsen til at kaste Smuds paa hans Gerning, og det er det, det ærede Medlem har gjort ved overfor alle de Mænd, der sad i dette Arbejde, at udkaste den Mistanke, at det, der skete der, var, at de sammen med Regeringen berigede visse Kredse, deriblandt ogsaa Personer indenfor selve Den overordentlige Kommissions Kredse.

Dette er særlig vendt imod den Mand, som de stærkest angriber, og som de allesammen tror, at der er Ære i at tilsmudse paa den Maade, de gør. Hvis man med nogen Ret kunde paavise, at Direktør Heilbuth eller noget andet Medlem af Den overordentlige Kommission, den Række af ansete Mænd, som sad der, nogen Sinde i deres Arbejde havde taget Hensyn til deres egen Interesse ved de Foranstaltninger, de tilraadede, hvis de kunde paavise en Indflydelse fra Landmandsbankens Side eller en hemmelig Kilde til Viden fra Den overordentlige Kommission til Landmandsbanken, ja, saa havde der været Bebrejdelser at rette. Men noget saadant har man ikke kunnet føre frem, og i Bankkommissionens Beretning, som i Sandhed ikke glider let hen over Navnet Heilbuth, findes der ikke den svageste Antydning af, at noget saadant har fundet Sted. Og jeg tillader mig dog i Retfærdighedens Navn at minde om, at hvis der i Februar 1916 blandt de Mænd, som spekulerede i D. F. D. S.s Papirer, var en, som kæmpede imod Fragtgifterne, var det Udenrigsminister Cold og ikke Direktør Heilbuth, som sammen med hele Den overordentlige Kommission havde udarbejdet dette Forslag.

Jeg henstiller til de ærede Medlemmer, som har gennemgaaet denne Tids Historie, dog at erindre, at den indeholdt et ærligt Forsøg paa at føre Landet gennem Vanskelighederne, saaledes at Befolkningen ikke skulde komme til at lide under alt det, der foregik, og dette ærlige Arbejde fortjener ikke den Mishandling, som de i Partijemed mener det frugtbart at give det. (Hørraab fra Tilhørerpladsen).

Formanden: Den ærede Tilhører bør respektere Tingets Forretningsorden, som forbyder Meningstilkendegivelser, og hvis ikke den ærede Tilhører mener at kunne det, har han den Udvej at forlade Tilhørerpladsen.

Statsministeren (N. Neergaard): Det er kun en ganske enkelt Bemærkning, jeg ønsker at gøre til det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem siger, at jeg har ikke Ret til at sige, at almindelig Coutume forbød at nævne Navnet paa den enkelte Bank eller Bankdirektør, der oprindeligt havde fremskaffet Laanet, naar samtlige Banker har overtaget det. I 1920, siger han, nævnte jeg jo Glückstadt. Ja, men i 1920 var Forholdet ikke det samme. I 1920 havde Hovedbankerne ikke overtaget Laanet, men det var finansieret af Glückstadt med National City Co. alene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den højtærede Statsminister bruger om dette Forhold: Tilvejebringelsen af et udenlandsk Laan, den Vending, at Bankerne havde overtaget Laanet. Det er en Vending, der kan bruges om et indenlandsk Laan, som Bankerne emitterer, hvor de overtager en Del af Garantien for disse Obligationers Udstedelse og Erhvervelse, og som, hvis Obligationerne ikke sælges, Bankerne selv tager paa deres Kæppe. Men dette Ord, hvormed den højtærede Minister søger at dække, hvad der foregik i 1921, kan aldeles ikke anvendes om Tilvejebringelsen af et udenlandsk Laan, som ikke overtoges af Bankerne, idet Handelsbanken, Privatbanken, Revisionsbanken ikke havde det fjerneste dermed at gøre; de tog ikke Laanet hjem, de havde intet som helst andet at gøre end, som der staa i Kommissionsberetningen, at faa deres Provision. Laanet toges hjem af Landmandsbanken og Nationalbanken, eller rettere Nationalbanken, som derefter transporterede, hvad den kunde, til Landmandsbanken. Den Maade, hvorpaa Ministeren nu søger at sammenblende to Ting, viser, at han ikke er i Stand til at føre Forsvar for den Maskering af Laanet, som foregik i 1921.

Formanden: Der er endnu 3 Talere indtegnet. Jeg havde tænkt mig at kunne undgaa Aftenmøde, og jeg skal fortsætte en lille Stund endnu, men hvis det ikke kan undgaa, vil det blive nødvendigt at afbryde og fortsætte i et Aftenmøde.